

Ballast der Republik

Ein ganzes Land kniet nieder
Und sagt: „Es tut uns leid“
Wir geben zu, wir haben den Krieg verloren
Doch das ist jetzt vorbei

Uns ist klar, wir müssen büßen
Damit ihr uns verzeiht
Die Nation wird ausgewürfelt
Und dann durch zwei geteilt
Die Einen saufen Coca Cola
Die Anderen fressen Mauerstein
Hier feiert man Wirtschaftswunder
Und da den 1. Mai

Doch jeden Tag besucht uns
Derselbe Parasit
Alle tragen auf ihren Schultern
Den Ballast der Republik

Die alten Panzer sind verrostet
Wir sind wieder vereint
Heute quälen uns noch mehr Sorgen
Die Kohle wird verheizt

Wir haben keine Zeit mehr
Für Politik und Religion
Wenn wir an Götter glauben
Dann tragen sie Trikots

Doch jeden Tag besucht uns
Derselbe Parasit
Im Kopf und auf den Schultern
Der Ballast der Republik

Es ist wie Pech, das an uns klebt
Der Ballast der Republik

In den Clubs und auf den Straßen
Alle haben es so satt
Man tanzt bis in den Morgen
Doch die Sorgen fallen nicht ab

Und alle schieben Hass
Es ist der alte Parasit
Im Kopf und auf den Schultern
Der Ballast der Republik

A köztársaság terhe

Egy egész ország letérdel
és azt mondja: „Sajnáljuk.”
Elismerjük: a háborút elveszítettük,
de ennek most már vége.

Tudjuk, hogy vezekelnünk kell,
hogy megbocsássatok.
A nemzet felett kockát vetettek
és két részre osztották.
Az egyik Coca Colát vedel,
a másik a fal tégláit zabálja.
Itt gazdasági csodát ünnepelnek,
ott május 1-jét.

De minden nap ugyanaz az élősködő
látogat meg minket.
Mindenki a vállán cipeli
a köztársaság terhét.

A régi tankok már rozsdásak,
újraegyesültünk.
Ma még több gond kínozz minket,
a szemet elégetik/a pénzt elherdálják.

Nincs többé időnk
politikára és vallásra.
Ha istenekre gondolunk,
azok mezt hordanak.

De minden nap ugyanaz az élősködő
látogat meg minket.
A fejekben és a vállakon
a köztársaság terhe.

Olyan, mint a balszerencse, ami nem múlik
el:
a köztársaság terhe.

A klubokban és az utcákon
mindenkinek annyira elege van.
Reggelig táncolnak,
de a gondoktól nem tudnak szabadulni.

És mindenki áthárítja a gyűlöletet
ez a régi élősködő.
A fejekben és a vállakon
a köztársaság terhe.